

Ole Sohn (SF):

Blot lige for historiens skyld. I sidste samling tilkendegav SF uden forbehold, at man anerkendte det arbejdsmarkedsforlig, der var lavet, på trods af at man havde stemt imod dets oprindelse. Vi erkendte, at det var der flertal for, og vi ville acceptere det, og derudfra ville vi arbejde loyalt på lige fod med alle andre forligspartier. Det sagde Venstre og De Konservative nej til af politiske grunde – bare for at få det på det rene.

Med hensyn til forslaget her vil jeg sige, at når SF i satspuljesættemødet tilkendegav, at vi ikke fandt det rimeligt, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten skulle ind i forligskredsen, heller ikke på andenklassesvilkår, så vil jeg sige to ting. Nej, jeg vil faktisk sige tre ting, tror jeg.

Det med at tage partier ind i et forlig på anden klasse, håber jeg ikke bliver sådan en almindelig praksis, som regeringen ønsker at udvikle. Det er simpelt hen uværdigt i et parlament, at nogle kan komme med på første klasse, og andre kan komme med på anden klasse. Enten er man med i et forlig, eller også et man ikke med i et forlig. Alene af den grund kunne vi aldrig drømme om at sige, at man kunne tage nogle partier med ind, uden at de kommer ind med fulde rettigheder. Det er uværdigt.

En anden af vores betænkeligheder har netop været – nu fik vi jo ikke mulighed for at drøfte det under sættemødet, men jeg håber, vi kan drøfte det, hvis forligskredsen bliver kaldt sammen – spørgsmålet om, at forudsætningen for, at et forlig kan fungere, er, at der er en fælles forståelse af, hvordan den ånd skal administreres.

Vi bliver jo nødt til nu på baggrund af dagens debat at ændre det lovforslag, som er lagt frem. Vi er nødt til at have nogle mekanismer, som siger præcis, hvad der sker, hvis ikke der opnås enighed. Man kan jo ikke henvise til, at der har været en bred konsensus om, at så går pengene tilbage til de brugere, hvorfra de er kommet. Det går jo ikke.

Når regeringen er løbet fra den ene del af forliget, kan man jo ikke vide, om man løber fra den anden del, så derfor er vi selvfølgelig nødt til at skrive ind i aftalen, hvad man gør, hvis ikke der opnås enighed.

Kl. 18.10

Lovforslagets indhold har vi diskuteret for lidt, og jeg vil gerne give et par bud på det. SF er faktisk af den opfattelse, at satserne bør reguleres hundrede procent, og det vil jo i praksis sige, at man afvikler satspuljen. Derfor undrer vi os lidt over, hvordan man kan konstatere, at der er

et flertal af en vis størrelse for det her. Det har vi tilkendegivet, og vi sagde også i 1990, da man lavede det, at det var der ikke flertal for. Så accepterede vi satspuljen og arbejdede loyalt ud fra det, og sådan er vores indstilling.

Men vores udgangspunkt er, at vi faktisk mener, at man bør lave forslaget om, sådan at satspuljen forbliver hos de folk, hvor pengene kommer fra, og så er det op til den til enhver tid siddende regering at komme med sine politiske udspil og skabe sig flertal for det.

Hvis ikke det bliver vedtaget, vil vi komme med et andet forslag, og det er, at vi omkring pensionerne laver en anden fordeling, hvor vi ikke bare tager 0,3 pct. fra pensionisterne. Der vil vi foreslå, at vi laver en skævvridning, sådan at vi tager en større del af grundbeløbet, at folkepensionsgrundbeløbet reguleres med et mindre beløb, og at de penge automatisk overføres til pensionstillægget.

På den måde sikrer vi, at de dårligst stillede pensionister får fuld kompensation både for løn- og prisudvikling. Dermed vil man kunne indhente det efterslæb, de har, hvorimod folkepensionens grundbeløb kun får en regulering i forhold til prisstigningen.

Det er socialt retfærdigt, og det vil give nogle muligheder for, ud i fremtiden hvor flere og flere pensionister får arbejdsmarkedspensioner og sociale pensioner, at vi ikke fortsætter den urimelige skævvridning, der er under udvikling med hensyn til pensioner. Det vil være et af de forslag, som vi vil lægge ind i den videre debat om forslag til ændring af indholdet af satspuljereguleringsloven.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu kunne man jo godt starte en polemisk debat med hr. Ole Sohn om, hvem det så er, der lægger op til brud på forliget, når hr. Ole Sohn kræver en så grundlæggende ændring af indholdet i det, og dermed i langt videre omfang, end nogen kunne forestille sig, lægger op til at bryde det forlig, der rent faktisk ligger, og som regeringen har lagt op til indholdsmæssigt skal køre videre. Men det synes jeg rent faktisk, tiden er for fremskreden til at starte på.

Jeg skal bare spørge, som hr. Ole Sohn startede, for historiens skyld, om ikke hr. Ole Sohn kan bekræfte, at der på det sættemøde, som hr. Ole Sohn selv omtalte, blev orienteret om, at Dansk Folkeparti ville få tilbuddet om at indtræde og dermed også acceptere de vilkår, der er for